PASO ESPAÑOL

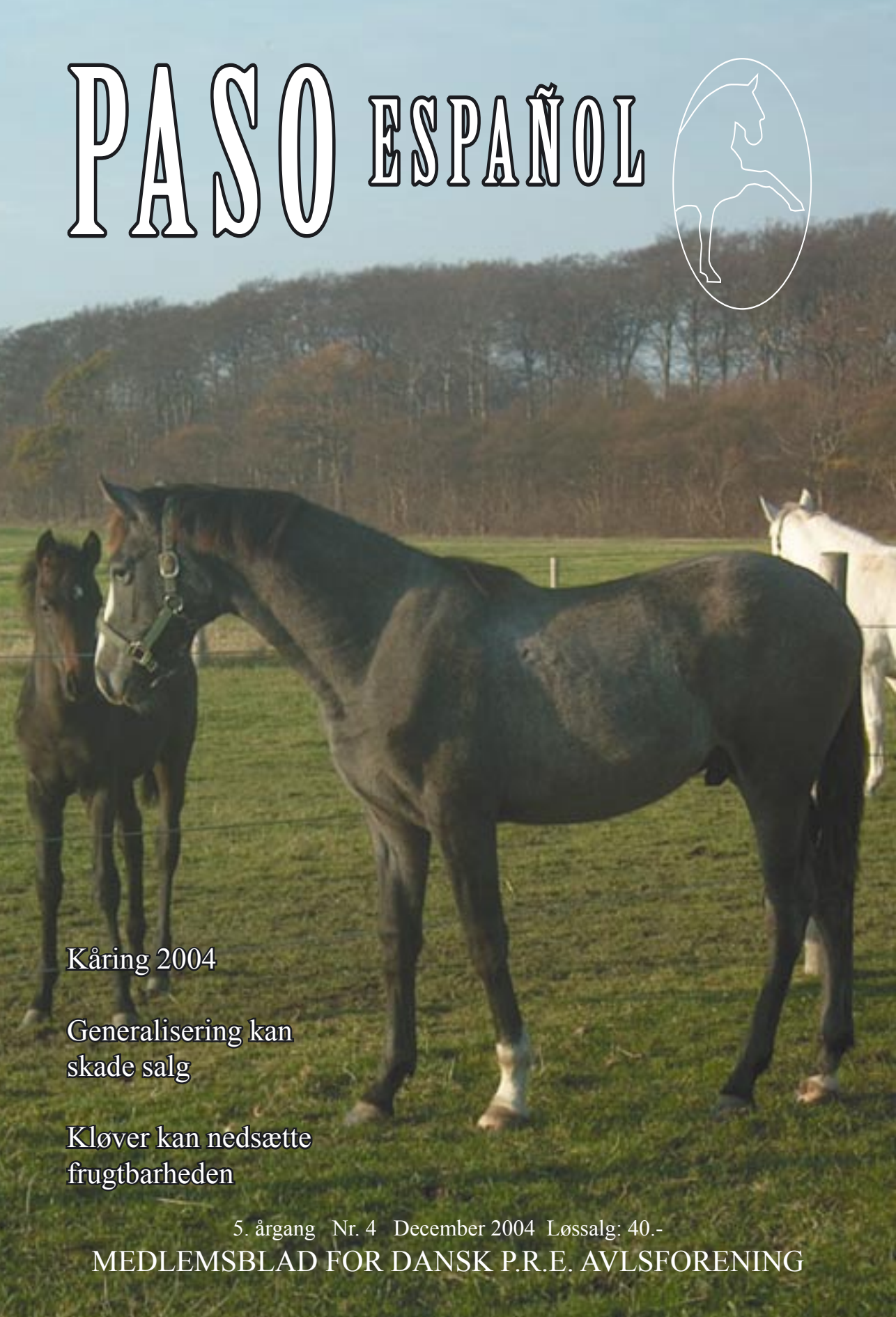

Kåring 2004

Generalisering kan skade salg

Kløver kan nedsætte frugtbarheden

5. årgang Nr. 4 December 2004 Løssalg: 40.-

MEDLEMSBLAD FOR DANSK P.R.E. AVLSFORENING

BESTYRELSEN

Formand:
Marianne Gravgaard
marianne@pre-horse.dk
"Hovgård"
Hovgårdsvej 8
8752 Østbirk
Tlf.: 21 93 03 21

Næstformand:
Lilli-Ann Hasselby
lilliann@pre-horse.dk
Ny Mårumvej 298
3200 Helsinge
Tlf.: 48 46 12 22

Sekretær:
Charlotte Eichel Larsen
charlotte@pre-horse.dk
Solhøjvej 42, Torslunde
2640 Hedehusene
Tlf.: 43 52 27 44

Kasserer:
Hanne Kapitanska
hanne@pre-horse.dk
Salbyvej 195
4600 Køge
Tlf.: 56 82 20 96

Medlem:
Gunvor Ejstrup
gunvor@pre-horse.dk
Enebærvænget 13
4700 Næstved
Tlf.: 55 70 09 80

Suppleant:
Zuzette Kraft
Helsingevej 3E,
st. mf.
3400 Hillerød
Tlf.: 43 90 12 10

Suppleant:
Anna
Vestergaard

Bladet er sat af: Charlotte Eichel Larsen

Tryk: D.E. Service ApS
E-mail: dan@de-service.dk
Tlf.: 35 86 14 71
Fax: 35 84 08 29

Oplag: 200 stk.

Den nye deadline for artikler og annoncer er den 10. februar.
Send artikler m.v. til redaktøren: Charlotte Eichel Larsen

Foreningens hjemmeside: www.pre-horse.dk
Webmaster: Marianne Gravgaard - marianne@pre-horse.dk

Fotos: Private

Forsiden: Keops V ejet af Gunvor Ejstrup.

INDHOLD

3 Leder
4 Formandens klumme
5 Kåring 2004
13 Kløver kan være årsag til ufrugtbarhed
14 Hil Hubertus
15 Generalisering kan skade salg
16 Store spanske halse
18 Hingsteliste
19 Priser og info
20 Stutterier

LEDER

Det er ufatteligt, at der allerede er gået et helt år igen. Tiden går hurtigt – og det bliver ikke mindre hurtigt med alderen, skulle jeg hilse at sige. Hvert år på denne tid stiller vi os det samme spørgsmål: Får vi en hård vinter, og får vi hvid jul? Jeg tror, at vinteren nok skal vise sig fra sin kolde side, for aldrig har jeg set ege og bøgetræer bære så mange agern og bog. Hasselnøddebuskene er også ved at segne under vægten af nødder, så de små egern har helt fede tider.

Vores heste skal under alle omstændigheder nok klare de sædvanlige vejrfænomener her i Danmark. Er de vant til at stå ude, så sætter de pels til klimaet. Jeg var selv ret overrasket over min hoppe, som kom fra varme vinde og tilpassede sig nordens noget koldere himmelstrøg med et fingerknibs. Hun har ikke gået med dækken og er heller ikke taget ind, når det har stået ned i stænger med regn. Hun har gået ude fra 1. maj til 1. november og har indtil videre ikke haft så meget som antydningen af en forkølelse under opsejling. Det er nogle seje heste, de spanske, og sunde!

Det er også nu, at vi skal til at bøvle med diverse gener pga. årstiden. Mug for eksempel. Især heste med hvide aftegninger på benene er mere udsatte. Det kan ikke undgås, at vinterfoldene bliver pløjet op, og går hesten i blød mudder 6 – 8 timer om dagen, så har den risiko for at få mug. Vi kan selv gøre en hel del for at komme muggen i forkøbet. Spul hestens ben fri for jord, når I tager dem ind, og gnub dem tørre med et håndklæde. I dag kan man også få en vandafvisende mugsalve, som smøres på hestens ben, inden den lukkes på fold. Mugsalven kan købes i alle rideudstyrsforretninger. Man kan også smøre honning på benene. Honningen er også vandafvisende, og det er en billig løsning.

Forårets og sommerens føl er nu taget fra hopperne, og de skal nu i gang med at lære de mest basale ting så som at løfte ben og stå bundet op. Har man vænnet dem til det, fra de var helt små, så har man sparet sig selv for et stort forarbejde. Det er ikke altid sjovt at stå med en stor plag, som skal lære at løfte ben. Forbenene er vi nok ikke så bange for. Plagen kan dog finde på at rejse sig. Bagbenene har vi nok mere respekt for, for plagene er ikke vant til at blive berørt på bagparten. Men det er sjældent, at de sparker ud efter en, dog kan de finde på at ko-sparke, fordi det er uvant for dem at stå med et bagben løftet. Træn med dem, indtil smeden kommer, så din plag får en god oplevelse. Det er de færreste smede, der synes, at det er sjovt at skulle opdrage på andres heste. Man behøver ikke at tage dem ind på staldgangen hver dag, men nogle gange om ugen er godt – og så er det altid godt lige at se deres hove efter.

Og så havde vi kåring i år, som forløb over al forventning. Vi fik lært en hel masse og har nu en dyrlæge, som kan varetage indskrivningen af vores føl. Hvordan det hele gik, kan du læse mere om inde i bladet.

Inden vi får set os om, er det forår og dermed tid for årets generalforsamling. Går du rundt med lysterne om at være med i bestyrelsen, så skal du ikke holde dig tilbage.

Til sidst vil jeg ønske jer alle en rigtig dejlig Jul og ikke mindst et godt Nytår!

Charlotte Eichel Larsen
Redaktør

Formandens klumme

I sidste nummer spurgte jeg, hvad du bruger din P.R.E. hest til. Det fik jeg nogle enkelte svar på, så lidt klogere blev jeg da.

Vi savner hvert eneste år deltagere til shows ved dyrskuer og mange andre forskellige arrangementer, hvor vi bliver spurgt om muligheden for at fremvise vores smukke heste. Oftest må vi sige "nej, desværre, vi ville gerne, men har ikke rigtig nogen vi kan sende af sted".

De få personer (Tordenskjolds soldater), vi kan trække på, har svært ved at dække hele Danmark, og det er heller ikke helt så sjovt, hvis man skal af sted 2 - 3 weekender hver måned.

Det går ud over familielivet og økonomien, når man er af sted hele tiden, for vi må desværre også sige, at udgifterne til sådanne deltagelser ikke kan dækkes af foreningen, med mindre særlige forhold gør sig gældende.

Hvis der var mange flere af os til at deltage i landets hestearrangementer, ville presset på den enkelte ikke bliver så stort – ideelt set kunne hver enkelt medlem deltage i de arrangementer, han/hun har tid og lyst til.

Og hvorfor ikke tage af sted?
Du behøver ikke at ride Grand Prix eller noget, der ligner. Oftest behøver du ikke engang at kunne ride – du kan bare vise din hest frem i trense eller kapsun. Mangler du en rejsekammerat, så du ikke er helt alene første gang? Så ring til en af os fra bestyrelsen. Enten kan vi selv tage med, eller kender et andet medlem, som gerne vil.

Det er da bare for ærgerligt ikke at prøve det ….. tænk at gå glip af en mulighed for at komme ud og opleve noget sammen med din hest … og tilmed vise resten af Danmark, at vores P.R.E. heste er de smukkeste og dejligste i hele verden. At komme ud til hestearrangementer hist og pist for at vise andre hesteinteresserede, hvad en P.R.E. egentlig er, er en god oplevelse. Folk er interesserede og beundrer vores smukke heste (uanset hvor fjollet de ter sig), så man får sig mangen en hyggesnak med ligesindede fra andre avlsforbund og med folk, som dårligt ved, hvad en hest er.

Så jeg vil gerne opfordre dig til at tænke lidt mere udadvendt, når det gælder oplevelser sammen med din dejlige P.R.E. hest.
Diverse shows ved arrangementer som f.eks. lokale dyrskuer, hestedage med fremvisning af forskellige racer og lignende, er ret uforpligtende uden nogen form for bedømmelser af hestene – som navnet siger: Show (hvilket jo egentlig hedder fremvisning på godt dansk).

Tænk rigtig godt over det. Og ring så til enten mig eller en anden fra bestyrelsen, så vi kan notere, at hvis der kommer et passende arrangement i nærheden af dig ….. så vil du selvfølgelig gerne med, ikk'?

God Jul og Godt Nytår.

Marianne Gravgaard
Formand

Kåring 2004

af Charlotte Eichel Larsen

Så er det hele overstået. Jeg sidder her dagen efter afslutningen på kåringen og ikke bare ligner en høstak i stormvejr, men også føler mig som en! De andre i bestyrelsen må have det på nogenlunde samme måde. Det er virkelig hårdt at være "på" og i fuld sving i 4,5 dag med en spanier, som ikke taler et ord engelsk. Men med en tolk, tegnsprog, en ordbog og diverse tegninger gik det nu alligevel.

Den delegerede fra Spanien hed Leon Sanchez Zorilla og var fra militæret. Det var kun anden gang, at han var udenfor Spanien for at kåre P.R.E. heste. For 2 år siden havde han været i Frankrig, og de heste han så der, var af meget dårlig kvalitet. Så det var med de heste i baghovedet, han tog til Danmark og egentlig ikke forventede at se noget, der var værd at fløjte efter. Men han blev glædeligt overrasket, da han så vores heste og sagde, at fra udtalelsen i 1999 om, at vores bestand var af middel kvalitet, så havde vi virkelig rykket os i den rigtige retning. Vi skulle bare blive ved med at avle bedre og bedre heste. Vi er på rette spor.

Gunvor, Lilli og jeg hentede Leon i lufthavnen fredag eftermiddag, hvor vi så fandt ud af, at manden ikke talte et ord engelsk. Med Gunvors 10 ord og mine 3 kom vi altså ikke langt. Gunvor tog en hurtig beslutning og kidnappede en af sine venner, Thomas, til at være tolk. Og det gjorde han så glimrende. Vi kørte sydpå til Næstved, hvor Leon hellere end gerne ville se nogle spanske heste. Så samme aften tog han sig af Gunvors heste. Hun havde Bailarina 19 (Fumaria II/Ural) til kåring, Bailarinas føl Valderon efter Primatico (fuldblod) til indskrivning som Spansk Sportshest og hoppen Alama (Amorosa XVIII/Novelista IV) til identifikation. Vejret var pragtfuldt med 22 grader og solskin, så vi kunne ikke have fået en bedre start. Leon gik straks i gang med Bailarina. Han startede med målene: Stangmål, bringemål, kropsmål, gjordmål, brysthøjde, knæmål, pibemål og længde på skulderen. Så tjekkede han hvirvler og microchip. Og så ville han til vores overraskelse gerne se hesten lidt i skridt og lidt i trav. Vi slap Bailarina ind på en tom fold, og så gav hun den ellers gas. Meget mod almindelig sædvane i Spanien, gav Leon en beskrivelse af hesten. Han fortalte først om, hvad der kunne være bedre på hesten og dernæst, hvad der var godt ved hesten. Lige noget vi kan bruge til vores videre avl. Gunvor prøvede ihærdigt at se ham over skulderen, når han skrev målene ned og hvor han satte sit afgørende kryds: Apto (avlsgodkendt) eller No Apto (ikke avlsgodkendt). Gunvor blev ret bleg, da han satte sit kryds i No Apto! Da vi var færdige, gik vi ind i køkkenet hos Gunvor, og så pegede hun ellers anklagende på, hvor han havde sat sit kryds. Leon kiggede på Gunvor med et glimt i øjet og sagde: Nåh ja, det var da forkert, og grinede. Okay – manden havde humor!! Bailarina var godkendt til avl uden problemer.

Leon Sanchez Zorilla, en rigtig hestemand med meget stor viden om P.R.E. heste

Vi kørte derefter ind til Næstved og fik installeret Leon på Hotel Kirstine, og så stod den ellers på lidt sen aftensmad på en herlig restaurant. Og så blev der lukket op for alle spørgsmålene til Leon. Han var en rigtig fin fyr, og han kunne fortælle ufattelig mange spændende ting. Samtalen gik selvfølgelig på de nye kåringsregler, og han fortalte, hvad de autoriserede dyrlæger skal bruges til. Vi kan vælge så mange dyrlæger, vi har brug for, de skal alle bare have et "kursus" i, hvordan de udfylder de nye blanketter, og hvordan de skal forholde sig til en eventuel viderekåring. Idéen er nemlig, at når disse dyrlæger har fået kurset, så får de et kort, som beviser, at de er autoriserede. Og så kan de "indskrive" vores føl! Se, det var jo

lidt af et hit!

Lørdag morgen gik turen til Berner Olsen i Ringsted. Her var følgende heste til kåring: Macarena 12 (Honda II/Decano III) ejet af Catharina Svensson, Agatera (Deseada LXXXI/ Islamico II) ejet af Anne Schaumann Nielsen og Navidad 3 (Galera V/Golosino) ejet af Berith Larsen. Alle 3 hopper blev avlsgodkendte. Macarena 12 havde et hingsteføl, Alano, efter Impavido-MAC til indskrivning, og Navidad havde et hoppeføl, Caramela, efter Legionario XXVI til indskrivning. Derudover skulle mit føl, Alexandrina (Baronesa XIX/Gobernador VIII) også indskrives. Baronesa XIX (Alama/Redoble II) skulle så også identificeres, så jeg kunne få et pas på hende. Anette Thestrup havde Candil (Religiosa II/Zorrito) og Apollon (Religiosa II/ Poderoso VI) til indskrivning. Hoppen Religiosa II (Ramblera/Jandalo) skulle identificeres, så Anette også kunne få et pas på hende. Alt gik lige efter bogen, og der blev fundet microchips uden problemer. Til sidst skulle vi alle udfylde en blanket, som vi rent faktisk skal udfylde, INDEN kåringskommissionen kommer på besøg. Det er en anmodning om at få udført de forskellige ting så som kåring, indskrivning og ID af hestene. Det skal vi så sørge for fremover. Blanketten bliver underskrevet af den delegerede, og så får heste ejerne nr. 2 kopi (en gul udgave) som kvittering for, at det er udført. Den kopi skal gemmes, til man har fået papirerne på hesten.

Vi havde med vilje sat godt med tid af hvert sted, så der var tid til spørgsmål og en god snak med heste ejerne. Og det skulle vise sig at være en rigtig god idé. Der var ingen hastværk, og vi fik hygget os og fik svar på alle spørgsmålene. Undervejs lærte vi forskellige spanske ord, som bruges i heste sammenhæng. Vi var også godt klar over, at der kun var én vej fremover: Lær spansk!!

Så var det ind i vores 9 personers bus, som Lillis mand havde lejet for os gennem Europcar, og af sted til Køge, hvor Hanne Kapitanska og mange andre spændte heste ejere ventede på os. Her var 6 heste til kåring: Labrador 10 (Presumida XX/ Campero VI), Leal 4 (Licenciada III/Campero VI) begge ejet af Michael Hansen, Chico 3 (Atenta XVI/Islamico II), Niña 11 (Rocina II/Ural) ejet af Hanne Kapitanska, Cariñosa 82 (Atenta XVI/Ural) ejet af Lika Ottesen og Bohemia 11 (Dulzona V/Escamel) ejet af Gina Christensen.

Bailarina 19

Macarena 12

Agatera

Navidad 3

Bogen om den spanske hest

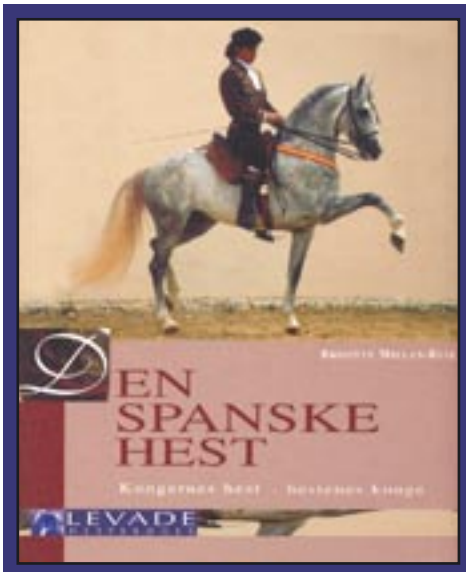

Den spanske hest var i mere end 2000 år den mest efterspurgte hest i alle Europas kongehuse. Den forsvandt ud af billedet i 1800-tallet, da en ny type ridning blev moderne.

Nu oplever den en bemærkelsesværdig renæssance og dukker op overalt i hesteverdenen. Klassisk ridning og barokke hesteracer bliver igen værdsat, og denne bog vil være til glæde, hvad enten man vil vide mere om den spanske hest, det spanske avlssystem og Spaniens ridevis, eller om man blot vil nyde de smukke billeder og snuse til lidt af Spaniens sol og hestemagi for sin fornøjelses skyld.
Bogen er på 78 sider, og hver eneste er smukt illustreret med mange fotos.

Udsalgspris: kr. 298,00.
ISBN: 87-91198-01-1

Kan bestilles her på siden, hos din boghandler og i førende rideudstyrsbutikker samt på: levade@levade.dk, www.heste-nettet.dk, skole@akademisk-ridekunst.dk

Forlaget Levade ApS, Havreholmvej 22, DK-3100 Hornbæk.
Tlf.: +45 2888-0209/4040-5319, mail: levade@levade.dk

www.pre-horse.dk

Bohemia 11

Cariñosa 82

Chico 3

Labrador 10

Alle kom gennem nåleøjet, men det var ikke alle, der ville stå stille. Chico var rasende over, at der var kommet to fremmede hingste til hans stald, og det var HANS damer! Cariñosa syntes, at Leon var noget af det mest farlige, hun havde mødt i sit liv, for slet ikke at tale om den der mærkelige pind, han rendte rundt med.
Undervejs viste Leon os, hvordan man løber med sin hest, og hvordan man træner til det. Leon sprang rundt på ridebanen og kastede sig med liv og sjæl ud i undervisningen. Jooo, ham Leon var ikke så lidt af en personlighed med masser af lune og gode intentioner. Under seancen var Juan Lopez stødt til og fungerede som vores tolk. Juan tog med os ind til byen og spiste med Leon, og vi stillede en milliard spørgsmål – mindst! Leon svarede beredvilligt på dem alle, og det var tydeligt, at han var overrasket over, at det var kvinderne i Danmark, der var hestetossede, og ikke nok med det – vi vidste også noget om de spanske heste.
Klokken blev alt for mange, og vi skulle nord på. Leon fik hotelværelse i Helsinge, og vi andre skulle til Fredensborg, hvor Country House ventede med nogle dejlige senge og dyner!! Men vi skulle køre rundt i en rum tid, før vi fandt den rigtige afkørsel. Af en eller anden underlig grund, ville den bil bare til Hillerød! Der var sort som kul udenfor, og vi overså fuldstændigt det lillebitte skilt, som viste os den rigtige vej. Endelig nåede vi Country House, og der stod en bakke med kaffe til os, da vi ankom. Og så var det ellers lige på hovedet i seng!

Ak, alt for tidligt op og i gang igen. Vores sengetider var horrible! Vi kom i seng omkring halv to hver eneste nat, og det var op og i gang senest kl. 8. Søndag morgen bød os velkommen med efterårsvejr, og tunge skyer hang truende ude i horisonten. Første stop på ruten var hos Lilli-Ann Hasselby, hvor der var samling. Der stillede kun en enkelt hest til kåring, nemlig Spartacus 1 (Fumaria II/Islamico II) ejet af fam. Bandier. Der var heller ikke nogen problemer med at få ham avlsgodkendt.
Så var der til gengæld indskrivninger af føl og plage: Blanca-P (Araber/Zagal XI) en Hispano-Araber, Classica-P (Larrabezua/Zagal XI) ejet af Sara Hedberg, Figaro (Faralae II/Enjambre), Domingo (Faralae II/Chiclanero XI) ejet af Zuzette Kraft, Aventura (Fantasia XXX/Ocio) ejet af Julie Krøyer Petersen og Briosa (Bruja XXXVI/Fandangillo II) ejet af Jonny og Jessica

Hansson. Der var så en enkelt hest til ID, som var Lempa (Hermosa XX/Empaque) ejet af Irene Bothmann. Der kom et par byger undervejs, men heldigvis var der ridehus, så vi kunne stå i tørvejr. Michala Bandier sprang frivilligt ind som tolk, så alle fik noget ud af den beskrivelse, som Leon gav af alle hestene.

Så var det videre i teksten, nemlig til Hornbæk, hvor der ventede flere spanske heste. Her var der også kun en enkelt hest til kåring, og det var Esmeralda 34 (Inquieta XX/Leñador VIII). Der var heller ikke problemer med at få hende kåret, og igen kastede Leon sig ud i et mønstringskursus, så spånerne fløj os om ørerne. Så var der indskrivninger, og det var El Blanco (Hebrea XX/Aureolo XIII) ejet af Bent Branderup, Principieza (Gitanilla II/Embrujo XI) ejet af Gitte Gjersøe og Deseoso-D (Sarina/Deseoso V 1983) ejet af Lise Dandanell.

Efter endt arbejde var der tid til hygge, kaffe, kage og en masse hestesnak. Vi fik Leon til at fortælle om militærets blodlinier og lidt historie om den famøse avlshingst, Maluso, der er far til mange berømte heste hos Militæret.
Klokken nærmede sig aftensmad, og vi kørte til Ramløse og fandt et godt steak-house. Det var den eneste gang, hvor vi ikke havde tolk med. Men det gik så fint endda. Vi fik nogle gevaldige grineflip over kommunikationen, men Leon var god til "tegnsprog" og fik overmalet et helt A4 ark med navne, tegninger af heste osv. Leon grinede ad papiret og skrev Dali øverst og gav det videre til os. Det skulle senere blive en del af vores afskedsgave til ham.

Næste morgen gik turen så til Jylland. Vi tog plimsolleren fra Hundested og derefter katamaranen til Ebeltoft. Vi skulle have været til Århus, men så kom vi til at vente i 2,5 time. Det orkede vi ikke. Efter 45 minutter ankom vi til Ebeltoft, og så gik rejsen til Nibe, hvor Birgitte Bjerregaard havde lavet samling. Vi ankom kl. 16 og gik straks i gang. Her var følgende heste til kåring: Ebano 34 (Gundola VII/Centenario VI) ejet af fam. Rønn, Calibre 2 (Celosa XXXIV/Escamel) ejet af Mona Kusch, Bohemia 25 (Gavota/Escamel), Amorosa 25 (Sarina/Emperador XXI) ejet af Birgitte Bjerregaard og Macarena 10 (Perla/Galan XVII) ejet af Heidi K. Madsen. Samtlige heste blev avlsgodkendte. Til sidst var der to plage til indskrivning: Enigma SJ

Leal 4

Niña 11

Spartacus

Esmeralda 34

Amorosa 25

Bohemia 25

Ebano 34

Calibre 2

(Dolca/Colibri III) og Fujetivo SJ (Dolca/Majico III) ejet af Birgitte Bjerregaard.
Og så blev der snakket til den helt store guldmedalje – og klokken blev igen mange. Birgitte havde huset fuldt af gæster, så hun kunne ikke drage med os ud at spise med Leon. Nu var gode råd dyre. Hvad gør vi så? Jooo, vi havde jo allerede været i kontakt med en dyrlæge, som er spanier, og han skulle møde os næste dag hos Lis Kristiansen for at få kurset af Leon. Vi ringede straks til Miguel, som dyrlægen hedder, og han stillede beredvilligt op og mødte os endda ved afkørslen til Randers. Miguel skulle vise sig at være alle tiders fyr. Fuld af humor og spilopper. Lige en person efter vores hoveder, og Leon hyggede sig også gevaldigt. Vi havde en god middag, og nu ventede en længere køretur til Århus, hvor vi havde booket hotelværelse til Leon. Vi andre skulle overnatte hos formanden, Marianne, i Østbirk. Da vi tørnede ind halv tre om natten, var vi faldet i søvn, inden vores hoveder ramte hovedpuden. Jeg synes kun, jeg havde sovet i ganske få minutter, da Marianne alt for morgenfrisk hev os ud af dynerne. Men en kop kaffe kan gøre meget, og så var vi ellers på vejen igen til Silkeborg.

I Silkeborg har Lis Kristiansen et dejligt ridecenter, og her var der også stødt en del P.R.E. hestefolk til. Mitzi Bengtsson havde glemt alt om kåringen og tog en lavtflyvning fra Helsingør til Silkeborg for at få kåret 3 af sine heste. Det tog vi godt nok hatten af for. Følgende heste mødte op til kåring:
Primero 4 (Isabela II/Refran), Ibero 14 (Ira II/Boqueron VII), Atrevida 26 (Marinera XXXVI/Confitero XVII) ejet af Mitzi Bengtsson, Divertida 7 (Candidata IV/Campanero XXIII) ejet af ?, Bizarro 5 (Alba VIII/Avellano) ejet af Marianne Fuusager, Envidioso 9 (Envidida II/Jaranero XXVI) ejet af Dortea Berg Jensen, og Duquesa 21 (Zamorana/Generoso XXIX) ejet af Lis Kristiansen. Næsten alle heste blev avlsgodkendte. Bizarro 5 blev desværre ikke kåret, da hans hals var faldet. Han er en meget smuk hest og godt sat sammen, så det gjorde det endnu mere ærgerligt for Marianne Fuusager, der naturligvis var ked af det. Vi følte alle sammen med hende. Men Marianne var tapper og sagde, at det var der jo ikke noget at gøre ved. Hun elskede sin hest uanset hvad. Det har hele tiden været hendes mening at bruge ham som ridehest og ikke som avlshingst, så i den henseende har Marianne

Macarena 10

Bizarro 5

Atrevida 26

Ibero 14

ikke tabt noget på den konto.
Til sidst var der en indskrivning af Dalgårds Guapa (Duquesa 21/Gorrion X) ejet af Lis Kristiansen og en ID af Betun III (Enamorada XIV/Calesero VII) ejet af Lis Kristiansen.
Så var der frokost – og det var tiltrængt. Vi var så sultne, at vi kunne have spist en ko med hø i ørerne! Mens vi spiste fik Miguel et kursus af Leon i, hvordan man udfylder de spanske papirer, og i øvrigt hvordan Cria Caballar fungerer. Alt viste han Miguel i en Powerpoint præsentation, som han havde med i en ganske lille USB nøgle. Her havde han også en del billeder, blandt andet med de fejl, som de spanske heste kan have. Her så vi araberprægede heste, heste med faldende hals (kaldet Gato på spansk), forkert benstilling m.v. Kurset tog en god time, og så kunne en meget brødflov Miguel også få sig noget frokost.

Til sidst gik turen til Marianne Gravgaard, hvor hun havde Panadero 11 (Latina IX/Poderoso VI) til kåring. Heller ingen problemer med at få ham avlsgodkendt. Så havde hun hoppen Centella XX (Kiowa II/Zingaro IV) til ID og sidst Montañero (Centella XX/Poderoso VI) til indskrivning. Montañero var netop blevet solgt til Ann Simonsen, som havde glædet sig meget til seancen og ikke mindst til at få ”Monty” hjem til sin egen gård.

Og så var det hele slut. Vi sad – godt brugte – i Mariannes sofa og fik en velfortjent kop kaffe. Og så var det tid til at give Leon en afskedsgave. Vi havde fået Lis Kristiansen til at oversætte et kort for os, så han forstod, hvor glade vi havde været for hans besøg. Og så grinede han højlydt og fik næsten tårer i øjnene, da han fik den første gave: Nemlig det overtegnede stykke papir med ”Dali” tegningerne i en flot skifteramme. Derudover gav vi ham en Rosendahl vinkaraffel og en vinprop også af Rosendahl. Vi syntes, at han skulle have noget dansk design med hjem til Spanien og især noget, som han holdt af – nemlig vin! Han blev meget, meget glad og meget rørt over vores taknemmelighed og for gaven. Vi har uden tvivl fået en god kontakt til Cria Caballar i Leon, og han stiller sig selv til rådighed for alle vores spørgsmål til hver en tid. Selvfølgelig kan der være spørgsmål, han ikke kan svare på, men har det noget at gøre med afstamning og f.eks. eksteriør på P.R.E. heste og ikke mindst det nye kåringssystem, så har han svar på rede hånd.

Så var det ind i bussen og af sted til Sjælland. Leon skulle til Sverige dagen efter med fly. Juan Lopez, vores tolk i Køge, ville sørge for, at Leon kom de rigtige steder hen. Så han var i rigtigt gode hænder. Efterhånden som vi kørte op igennem Sjælland, hoppede vi af ved vores respektive hjem. Lilli skulle køre den sidste del af turen og aflevere Leon på et hotel nær Lufthavnen. Vi har været utroligt glade for Leon, og han har været lige så glad for os. Han havde kun roser til overs for danskerne, og han havde følt, at vi havde båret ham rundt i en guldstol.

En stor tak til jer alle sammen, som tog godt imod os og ikke mindst for vores tolke. Vi ses igen om et par år.

Panadero 11

Kåringsholdet, som bestod af: Fra venstre: Gunvor Ejstrup, bestyrelsesmedlem, Charlotte Eichel Larsen, sekretær, Leon Sancez Zorilla fra Cria Caballar, Hanne Kapitanska, kasserer, Marianne Gravgaard formand og Lilli-Ann Hasselby, næstformand.

Ana Simonsen blev vores fotograf, mens vi stillede op foran fårene hos Marianne.

Primero 4

Envidioso 9

Duquesa 21

Divertida 7

Kløver kan være årsag til ufrugtbarhed

Kilde: Magasinet Hest/Landcentret/Eric Clausen
af Charlotte Eichel Larsen

En forskning af reproduktionsbesvær hos kvæg og får har vist, at kløver og lucerne kan forårsage ufrugtbarhed – og det endda permanent hos får. Desværre er der ikke lavet en tilsvarende undersøgelse på heste, men man ved allerede, at heste er meget følsomme overfor hormonpåvirkninger.

Kløver og lucerne er bælgplanter, og de indeholder østrogener, som ligner kønshormonet østrogen. Især rødkløveren indeholder høje værdier af østrogen. Hvidkløveren og lucernen indeholder kun 10-20% af østrogenet i forhold til rødkløveren, og man mener derfor, at disse to bælgplanter næppe har den store indvirkning på dyrenes brunstcyklus.

Længst tv.: Hvidkløver, i midten: Rødkløver og th. Lucerne.

Indholdet af østrogener i bælgplanterne er højest om foråret. Midt på sommeren falder værdierne for så at stige igen om efteråret. I en tørret tilstand i f.eks. hø og wrap/ensilage er østrogen værdierne reduceret i forholdet 25% - 70%. Derfor vil fodring med hø og wrap indeholdende lucerne og kløver normalt ikke give problemer.

I Spanien er det normalt, at de fodrer deres heste med tørret lucerne, og hvis der var store værdier af østrogenet i det, så ville de i højeste grad have problemer med reproduktionen hos deres hopper. Det er absolut ikke tilfældet, så skulle du fodre med tørret lucerne, så skal du bare blive ved med det.

Bliver avlsdyrene udsat for store mængder østrogen i deres foder, vil de få reproduktionsmæssige forstyrrelser. Det kan vise sig ved uregelmæssig eller manglende brunst og manglende ægløsning. Fjerner man det østrogenholdige foder fra dyret, vil det normalt genvinde sin reproduktionsevne inden for 4 – 6 uger.

I undersøgelsen så man, at hos får, der græssede rødkløver i bedækningsperioden, fandt man disse karakteristiske tegn på midlertidig infertilitet – også i de to efterfølgende cykler, hvor fårene græssede almindelig hvidkløver.
Hos dyr, der igennem en længere periode blev fodret med østrogenholdigt foder, sås der også yverudvikling og mælkeagtig sekretion hos ikke drægtige køer og får. Dette er afgjort et symptom på, at foderet med østrogenholdige værdier giver hormonelle forstyrrelser.

Køer kan tåle lidt større andel af rødkløver end får uden at der sker en overskridelse af grænseværdierne. Desværre kan man ikke sige, hvor meget det er for heste, og eftersom de – som tidligere nævnt – er meget følsomme overfor hormonelle påvirkninger, så er det bedst ikke at sætte dem på en græsmark, som indeholder hvid- og rødkløver.

Der sættes en undersøgelse i gang for heste inden for den nærmeste fremtid.

Hil Hubertus

af Hanne Kapitanska

Første søndag i november er der traditionen tro Hubertusjagt i Dyrehaven, og det skulle i år opleves ”live” fra hesteryg.

Rocina og jeg drog hjemmefra tidlig søndag morgen og undgik den værste trafik. Det havde vores følgesvende ikke tænkt på, så de blev hængende i trafikproppen!

Da jeg havde sadlet Rocina op, begav vi hos mod mødestedet – indgangsporten ved Dyrehavsbakken. Pludselig var jeg omringet af ”rødjakker”. Åh nej, jeg var havnet midt i Hubertusfeltet! De kiggede ned på os og syntes, at Rocina så rigtig flot ud og gik fint. Jeg havde ikke redet Rocina i 3 uger, men hun var da ligeglad – det var min bagdel ikke!

Da vi skulle gennem den røde port, var der allerede masser af mennesker og selvfølgelig en mor med 2 børn på cykler, der lige skulle nå igennem porten før os. Men så fik Rocina lejlighed til at blære sig med galop på stedet!

Indenfor porten stillede vi os op og ventede og ventede, mens publikum gik forbi. Enkelte tog billeder og flere børn skulle naturligvis hilse på Rocina. Efter en halv time blev vi trætte af at vente på følgesvendene og begav os mod Peter Lieps Hus, hvor Hubertusjagten startede.

Du store kineser - så mange mennesker, og de strømmede til fra alle sider. Det var lidt voldsomt for Rocina, især når der blev blæst i jagthornet, så vi holdt os i baggrunden, hvor der var god plads til krumspring.

Endelig ud af træerne kom 3 hingste – Juan Lopez på Limeño, Anne Vestergaard på Barroco III og hendes søster, Helena, på en ung hingst ved navn Hispano, der netop var kommet hjem fra Spanien. Barroco prustede og brølede, mens Limeño for en gangs skyld var fuldstændig ligeglad med det hele!

Vi red i samlet trop mod Eremitageslottet ad stier, hvor der ikke var for mange mennesker, og dem der var, skulle nok flytte sig, når Barroco kom brølende.

Undervejs skulle vi passere et spring, og selvom vi ikke skulle springe over, men kunne følge stien ved siden af gennem grøften, ville hverken Barroco eller den unge hingst igennem, så de måtte tage en omvej, mens både Limeño og Rocina gik fint gennem mudderet.

Ved Eremitageslottet var der fyldt med mennesker ved Magasindammen, og Anna og Helena valgte at ride hjemad, da de var usikre på, hvad hestene ville sige til publikum, når feltet passerede. Juan og jeg fortsatte til Magasindammen, hvor vi gjorde holdt og nød en stille øl i det pragtfulde efterårsvejr, mens vi ventede på feltet.

Desværre kunne vi ikke se, hvad der skete i Magasindammen, men vi kunne se skumsprøjtene og høre det jublende publikum, og selvom vi var tæt på, var der ikke en af hestene, der reagerede.

På tilbagevejen kom vi i en kameramands søgelys. Han fulgte os et godt stykke, mens vi red mod ham og hvem ved, om vi en dag kommer i fjernsynet!

Vi kom igen ud på stierne fyldt med mennesker. Foran går en ældre herre, og da han hører os, vender han sig om, men idet han vender sig, snubler han. Hov, siger jeg - du skulle vist ikke have haft den sidste. Hvorefter han kigger på mig og siger: Jamen, jeg har jo aldrig før mødt prinsessen på den hvide hest!

Jo nærmere vi kom udgangen, jo flere mennesker, og Juan mente, at vi skulle skyde genvej, så vi red ind imellem træerne. Pludselig kom en hjort med et ordentligt gevir i rask tempo direkte imod os. Vi opgav at skyde genvej!

Alt i alt havde vi en pragtfuld skovtur, og jeg håber, at flere har lyst til at være med næste år!

Generalisering kan skade salg

Her 10 år efter, at den første P.R.E. kom til Danmark i nyere tid, har vi opnået en bestand på godt 125 P.R.E. heste. Alt taget i betragtning skal vi være tilfredse med en gennemsnitsforøgelse på godt 12 heste pr. år. Men set i forhold til andre avlsforbund kunne tallet have været langt større. Populariteten af racen spiller en stor rolle for den videre avl og importen af nye avlsdyr, og derfor er det vigtigt, at markedsføringen af racen sker på et forholdsvist højt niveau.

Det kræver naturligvis en del ressourcer og ikke mindst, at heste ejerne er villige til at fremvise deres heste i mange forskellige sammenhænge. Det gælder også om at have rundsave på albuerne i de forskellige medier og gøre tiltag til at få oversat bøger, der kan fortælle om racens fantastiske historie. Det nytter ikke at hvile på laurbærrene. Man skal hele tiden være fremme i skoene og blive ved med at råbe op om, at vi altså også er her.

Så mange heste som overhovedet muligt skal ud og vises frem. Det nytter ikke, at det kun er de sædvanlige tapre tinsoldater, der laver shows, fremstiller til dyrskuer og deltager i stævner. Så er det, at vi får skudt en generalisering i skoene af racen.

Når heste folk kun ser et ganske lille udpluk af P.R.E. hestene, så er det klart, at de får en holdning til deres brugsegenskaber og udseende og derfor mener, at sådan er de alle sammen. I det tilfælde, hvor meningen er positiv, har vi opnået, hvad vi ville. Men hvis holdningen er negativ, så har markedsføringen slået fejl. Det ødelægger salget af føl og ungheste fra stutterierne, og interessen står i stampe.

Den holdning, jeg oftest støder på er, at P.R.E. hestene ikke har gang. Nej, de har ikke gang som en varmblod, men de har bagbensaktionen, bæringen, svævet og elasticiteten, som dressur rytterne ønsker. Importerer man en redet hest fra Spanien, er hestene i mange tilfælde forredne, dvs. de har været pakket sammen fortil og har gået med sænket ryg. Det tager lang tid at rette op på forkert ridning, og derfor vil der også gå tid, før det afspejler sig i hestens gangartsmønster. Vel har P.R.E. hestene højere knæløft fortil, men det har Frederiksborgerne også, og Frederiksborgerne er danskerne så vant til at se. Argumentet, at høje knæløft betyder ingen skulderfrihed, er noget vrøvl. P.R.E. hestene er netop kendt for at mestre øvelsen Spanske Skridt, og der skal hesten have en god skulderfrihed for at udføre den.

I to tilfælde har jeg nu hørt begejstrede udtalelser fra kendte, danske beridere om de spanske heste. Og begejstringen kommer, efter de selv har prøvet at ride en spansk hest. Hvorfor så ikke følge op på to positive meninger ved f.eks. selv at starte stævner og vise, at P.R.E. hestene er fuldt ud lige så konkurrencedygtige på banerne som andre racer. Og gør I det, så skal I ikke lade jer slå ud, hvis bedømmelsen afspejler, at dommeren ikke kan lide hesten (desværre er den form for kritik ikke noget særsyn - heller ikke hos andre racer). Bliv ved med at starte, så din hest bliver set. I dag er det meget få, der starter stævner, og derfor er P.R.E. hestene nærmest en revolution på danske dressurbaner. Den revolution skal vi have lavet om til evolution!

I dag tæller P.R.E. bestanden en hel del berømte brændemærker. Lige så stille bliver kvaliteten af hestene bedre, og det vil helt sikkert også afspejles i de fremtidige kåringer, hvor vi kan få viderekåret vores heste. Men vi skal ikke kun holde os indenfor egne rammer, hvad angår arrangementer. Det må jo også være i avlernes interesse, at deres heste bliver promoveret i bredden og på den måde skabe en rentabel efterspørgsel.

Guapa efter Duquesa 21 og Gorrion X får sig et kram under kåringen.

De store spanske halse

Mange af de mennesker, som falder pladask for den spanske hest, falder især for deres udseende. Vi kan ikke fornægte, at de er smukke og fører sig frem på en måde, som bjergtager de fleste. Vi bliver også imponerede af deres ofte store muskelfylde, som især gør hingstene meget maskuline.

En stor, hvælvet muskuløs hingstehals sat på en harmonisk krop, tager opmærksomheden fra andre heste. Og det er sådan et billede, som vi savler over. Men man skal passe på de store halse. Store, barokke halse kan risikere at falde. Og hvad betyder det? Det, der gør halsene så store, er ikke kun musklefylden, men også det spæklag, som ligger langs kammen på hestens hals (den øverste del). Langs kammen ligger der nogle ligamenter (muskler og sener), som holder på halsen. Disse ligamenter kan blive slappe, og dermed falder kammen til den ene eller den anden side - ofte til højre hos hopperne og til venstre hos hingstene.

Vi har lært meget om de spanske heste gennem de 10 år, foreningen har eksisteret, og med det mener jeg også, at vi har lært meget om de defekter, som de spanske heste kan have. Den faldende hals er noget vi alle frygter, for det kan betyde en afkåring af hingsten eller hoppen. Og hvorfor nu det? Spanierne har naturligvis forsket en hel del i dette problem, og de mener, at en faldende hals til dels er arvelig. Cria Caballar, som står for hovedstambogen og som gennem militærets stutteri (Yeguada Militar) har lavet mange forsøg for at se, hvad der kan gøres ved denne defekt.

Da Leon Zanchez Zorilla var på besøg hos os til kåringen i september, diskuterede vi nøje dette emne. Han kunne fortælle os om de forsøg, som man laver hos militæret. En faldende hals falder ikke fra den ene dag til den anden. Det kommer langsomt. Og netop det gør, at man rent faktisk kan redde nogle halse fra at falde. Det har vist sig, at det ikke kun skyldes 100% arvelighed, at en hals falder. Det kan også skyldes for store, spækfyldte halse, manglende eller forkert træning, stort vægttab eller overvægt.

En hals kan være løs i kammen. Hvis du f.eks. tager fat i mankammen på din hest, så prøv at ruske i den. Hvis halsen er meget let bevægelig og nemt kan bøjes til den ene og den anden side, så er det et tegn på, at den er løs. Vær dog opmærksom på, at halskammen bevæger sig, når hesten går, og den skal bevæge sig naturligt ved at hælde let til både den ene og den anden side i takt med hestens skridt. En løs hals er dog ikke ensbetydende med, at hesten har defekten en faldende hals.

En trænet hest har en fast hals, som man skal ruske grundigt i for at få til at bevæge sig. Det er et godt tegn på, at hesten har nogle stærke ligamenter langs kammen.

Nogle traumer (skader) kan også være årsag til, at en hals bliver løs eller falder. Hesten kan have været oppe at slås og have fået flænger og skrammer på halsen. Det kan ødelægge muskelvævet (muskelatrofi) og derved gøre kammen ustabil.

Har hesten en løs hals, så kan der gøres noget ved det. Først og fremmest, så giv hesten foderet i gulvhøjde. Hesten skal strække halsen som ved græsning, og den træner dermed sine halsmuskler. Har hesten en tung og tyk man, så tynd den ud eller klip den ned, hvis det er en hoppe. En tung man er med til at trække kammen ned.
Og så er der træningen. Leon fortalte, at de med succes havde trænet deres hestes halse ved at ride op og ned ad bakker - og kun i skridt og trav! Op ad bakke skal der gives efter på tøjlen, så hesten strækker halsen frem. Ned ad bakke skal tøjlerne samles op, så hesten trækker halsen sammen. Grunden til, at de ikke har trænet dette i galop er, at i galoppen slapper hesten for meget af og bruger ikke musklerne i halsen nær så meget.
Kort sagt så lyder hele anbefalingen på at strække og sammentrække musklerne i hestens hals for at styrke dem og stramme den op.

Jeg ville gerne have vist nogle billeder af løs og faldende hals, men dem jeg kan finde på nettet, er for små til at trykke i bladet. Gå ind på www.elpre.com og se under morphology. Vælg Neck og se de eksempler, der er listet op.
Her er vist et billede af en faldende hals. Det ser voldsomt ud, og det er et meget svært

tilfælde.Sådan en hals kan man ikke redde.
Det er som regel den midterste del af kammen, der falder. Dvs. at den buer ud til den ene side. Set ovenfra ligner det et svagt omega tegn.

En begyndende, faldende hals kan der dog gøres noget ved. Det kan være så svag en grad, at man ikke umiddelbart lægger mærke til det, når man står på siden af hesten. Men set lige bagfra kan man se en ganske let bue på halskammen. En hest med en begyndende, faldende hals skal trænes og trænes. Med alderen kan halsen dog falde helt, når træningen bliver sat lidt i bero pga. hestens alder.

En løs hals behøver ikke at bue. Den kan konstateres ved - som tidligere nævnt - at ruske i hestens mankam for at se, hvor fast eller løs den er. Men husk nu også, at den skal kunne bevæge sig, så gå ikke i panik.

Har man en hoppe med en i forvejen kraftig hals, så skal du nok ikke vælge en hingst til den med en lige så stor eller endnu større hals. Risikoen for et afkom med en hals, der ikke kan holdes oppe pga. størrelsen er for stor. Vælg derfor hellere en hingst med en længere og mere moderat hals. Spanierne er meget opmærksomme på problemet og ønsker at avle defekten ud af racen. Nogle avlere afliver konsekvent afkom med tendensen og tager hoppe og hingst ud af avlen, hvis det viser sig, at deres halse falder. Det er et spørgsmål om at selektere i avlsdyrene med for svage ligamenter i halsene, og husk at afkommet arver ca. 50% af arvemassen fra hver forælder.

En hest med denne defekt er ikke nødvendigvis en dårligere ridehest. Ofte kan man kun se defekten, når hesten står afslappet. I det øjeblik den bliver redet og samlet, rejser halsen sig. Har du en hest med denne defekt, så skal du ikke gemme den af vejen. Der er ikke noget at være flov eller at skamme sig over, for det er stadig den hest, du forelskede dig i. Du skal bare ikke bruge hesten til avl, men hvad betyder det, hvis du alligevel kun vil bruge den til at ride på.

Hos nogle nogle hingste med dette problem, kan det godt betale sig at kastrere dem. Og det er i de tilfælde, hvor der er tale om en ung hingst på f.eks. 2-3 år, som viser tendens til defekten. Kastrationen gør, at hingsten ikke udvikler de store typiske muskler, som hingstene bryster sig af. Og det betyder, at de svage ligamenter i halsen ikke har mere end højst nødvendigt at holde på.

Leon Sanchez Zorilla kiggede også halse efter, da han var her til kåringen. Heste med store halse fik lige en rusketur, og hvis han mente, at den var lidt løs, gjorde han ejeren opmærksom på det og fortalte om træningsmetoden, som kunne gøre halsen fast igen.

Denne defekt er ikke unik for den spanske hest. Der er andre racer, som kan risikere det samme. Lipizzanerne kan være udsatte, når det gælder de kraftige, barokke typer, og ligeledes Frieserne. Det er hesteracer, som kan udvikle disse store, kraftige halse, som er af min. medium længde. Koldblodsracer og ponyracer har en noget kortere hals, og det er sjældent, at man ser fænomenet her.

Vi bliver ved med at lære noget nyt om den spanske hest - og det såvel gode som dårlige ting. Racen er ikke 100% perfekt og fri for defekter, men mange, mange års omhyggelig avlsarbejde har gjort, at vi har en dejlig, stærk og intelligent hest i dag. Har du spørgsmål om racen, så kan du

www.pre-horse.dk
Hjemmesiden, hvor du finder de nødvendige oplysninger. Se under medlemssider

Hingsteliste

Alferez IV

Farve: Brun
Født: 29-03-96
Codigo: 190101002115452
Far: Lisongero
Mor: Capitana XXVIII
Avler: Yeguada Carrion
Stangmål: 165 cm
Ejer: Stutteri Pepino PRE
Tlf.: +46-42 22 81 00
www.pepinopre.com

Cambalache III

Farve: Brun
Født: 30-04-95
Codigo: 190101002109114
Far: Letrado VII
Mor: Centuria
Avler: J.M. Neila
Stangmål: 158 cm
Ejer: Marianne Brydov
Tlf.: +45 59 93 70 73

Legionario XXVI

Farve: Skimmel
Født: 21-3-92
Codigo: 190101002006533
Far: Letrado II
Mor: Legionaria IX
Avler: Yeguada Hnos. Gonzalez Perez
Stangmål: 168 cm
Ejer: Mette Jensen
Tlf.: +45 66 12 35 97

Peluso

Farve: Skimmel
Født: 28-3-91
Codigo: 190101002003772
Far: Decidido IX
Mor: Pelusa 1982
Avler: Agustin Cadenas Beltran
Stangmål: 163 cm
Ejer: Heidi Vineke
Tlf.: +45 23 81 35 63
www.heidivineke.dk

Sabio IV

Farve: Skimmel
Født: 27-4-97
Codigo: 190101002122674
Far: Macetero
Mor: Carbajosa
Avler: Comercial Agro. Garmat S.A.
Stangmål: 161 cm
Ejer: Lilli-Ann Hasselby
Tlf.: +45 48 46 12 22

Velazquez II

Farve: Skimmel
Født: 27-04-95
Codigo: 1901010021AL067
Far: Banquero IX
Mor: Dali II
Avler: Sabine Ziesenitz-Pulver (Tyskland)
Stangmål: 162 cm
Ejer: Camilla Björkman, Sverige
Tlf.: +46 176-235005

www.karlorsta.com

Zagal XI

Farve: Skimmel
Født: 30-03-94
Codigo: 190101002103856
Far: Beduino V
Mor: Hortera II
Avler: Domingo Garcia Briñon
Stangmål: 164 cm
Ejer: Stutteri Pepino PRE
Tlf.: +46-42 22 81 00
www.pepinopre.com

Priser i foreningen

Ejerskifte	100 kr.	
Kåring pr. stk.	1.500 kr.	
Registrering af føl pr. stk.	550 kr.	
Identifikation af ny hest pr. stk.	250 kr.	
Hingst på hingstelisten pr. år uden foto pr. stk.	100 kr.	
Hingst på hingstelisten pr. år med foto pr. stk.	200 kr.	
ANNONCEPRISER I PASO ESPAÑOL		
	FARVER	**SORT/HVID**
6 x 6 cm	100 kr.	80 kr.
6 x 12 cm	200 kr.	160 kr.
6 x 15 cm	300 kr.	240 kr.
6 x 23 cm	400 kr.	320 kr.
12 x 12 cm	400 kr.	320 kr.
12 x 15 cm	600 kr.	480 kr.
12 x 23 cm	800 kr.	640 kr.
15 x 15 cm	900 kr.	720 kr.
15 x 23 cm (1/1 side)	1.200 kr.	960 kr.
Bagsiden	1.600 kr.	1.300 kr.
ANNONCEPRISER HJEMMESIDEN		
Salgshest pr. stk. i 3 måneder	200 kr.	
Bannerannonce 4 x 4 cm i 6 måneder	500 kr.	
Bannerannonce 8 x 8 cm i 6 måneder	1.000 kr.	
Hingstepræsentation pr. år	200 kr.	

Aktiviteter 2005

Næste år er et ulige årstal, og det betyder, at der skal afholdes morfologiske konkurrencer. Vi skal bruge masser af gode idéer til, hvor vi kan holde det, og om vi skal lave en Jyllands Cup og en Sjællands Cup. Prisen pr. deltager skal af al magt sættes ned, så alle har mulighed for at deltage med deres heste. For at kunne gøre det, skal der betales mindst muligt for det sted, hvor konkurrencerne afholdes. Prisen afhænger også af, hvor mange deltagere der kommer. I løbet af foråret sender foreningen et skema ud for at se, hvor stor tilslutning der vil være til konkurrencerne. Vi bliver nødt til at være lidt på forkant, så konkurrencerne ikke giver underskud på foreningens budget. Så derfor er alle idéer velkomne, og du kan maile dem til os eller sende dem med posten.

Vi overvejer også at prøve igen med at afholde barokstævne. Se mere på vores hjemmeside under aktiviteter. Du er også velkommen til at komme med forslag til nye aktiviteter.

Med venlig hilsen
Bestyrelsen

STUTTERILISTE

Anne Schaumann Nielsen

Tlf.: 57 80 17 87
schauman@worldonline.dk

Karlorsta Gård

www.karlorsta.com
Tlf.: +46 176 23 5005/23 5020

Stutteri Cava

v/Gunvor Ejstrup
Tlf.: 55 70 09 80
gejstrup@jubiimail.dk

Stutteri Dalgård

v/Lis Kristiansen
Tlf.: 86 85 30 66
www.dalgaardhorses.dk

Stutteri Dandanell

v/Lise Dandanell
Tlf.: 49 70 30 00

Stutteri Grønnevang

v/Hanne Kapitanska
Tlf.: 56 82 20 96
www.p-r-e.dk

Stutteri Hermosa

v/Berith Larsen
Tlf.: 54 44 64 46
www.hermosa.dk

Stutteri Liselund

v/Gitte Gjersøe
Tlf.: 49 70 20 05
www.lise-lund.dk

Stutteri Mitenzo

v/Mitzi Bengtsson
Tlf.: 49 21 67 60

Stutteri Perregaard

v/Ulla Perregaard
Tlf.: 45 80 70 61
www.spanishprehorses.dk

Stutteri Plovmandshave

v/Heidi Købmann Madsen
Tlf.: 75 76 10 16

Stutteri Sant Jordi

v/Birgitte Bjerregaard
Tlf.: 98 66 47 77
bjerregaard@nypost.dk

Windrose Farm

v/Fam. Bandier
Tlf.: 45 93 71 81
www.windrose.dk

Yeguada La Colina del Sol

v/Charlotte Eichel Larsen
Tlf.: 43 52 27 44
charme@post10.tele.dk

Yeguada La Montaña

v/Marianne Gravgaard
Tlf.: 21 93 03 21
marianne.k.g@get2net.dk